

41. Podien haver robat el cos de Jesús?

A aquells que se senten incòmodes davant l'afirmació que Jesús ha ressuscitat i troben buit el sepulcre on havia estat dipositat, el primer que se'ls ocorre de pensar i dir és que algú n'havia robat el cos (cf. Mt 28,11-15).

24/06/2006

La llosa trobada a Natzaret amb un rescripte imperial on es recorda que és necessari respectar la inviolabilitat dels sepulcres

testimonia que va haver una gran revolada a Jerusalem motivat per la desaparició del cadàver d'algu procedent de Natzaret al voltant de l'any 30.

Nogensmenys, el fet mateix de trobar el sepulcre buit no impediria de pensar que el cos havia estat robat. Malgrat tot, va causar tal impacte en les santes dones i en els deixebles de Jesús que es van acostar al sepulcre, que fins i tot abans d'haver vist Jesús viu de nou, van fer el primer pas per al reconeixement que havia ressuscitat.

A l'evangelí de sant Joan hi ha un relat precís de com van trobar-ho tot. Narra que quan Pere i Joan van escoltar allò que Maria els contava, va sortir Pere amb l'altre deixeble i van anar al sepulcre: «Els dos corrien junts, però l'altre deixeble anava més de pressa que Pere i va arribar primer al sepulcre. Es va inclinar i va

veure allí els llençols aplanats, però no va entrar. Va arribar després d'ell Simó Pere, entrà en el sepulcre i va veure els llençols aplanats, i el sudari que havia estat posat en el seu cap, no caigut al costat dels llençols, sinó a part, encara enrotllat, en el mateix lloc d'abans. Llavors, va entrar també l'altre deixeble que havia arribat abans al sepulcre, va veure i va creure» (Jn 20, 3-8).

Les paraules que utilitza el evangelista per descriure allò que Pere i ell van veure al sepulcre buit expressen amb viu realisme la impressió que els va causar el que van poder contemplar. D'entrada, la sorpresa de trobar allí els llençols. Si algú hagués entrat per a fer desaparèixer el cadàver, ¿s'hauria entretingut en llevar-li els llençols per a dur-se només el cos? No sembla lògic. Però és que, a més, el sudari estava «encara enrotllat», com ho havia estat el divendres a la tarda al

voltant del cap de Jesús. Els llençols romanien com havien estat col·locats embolicant el cos de Jesús, però ara no embolicaven res i per això estaven «aplanats», buits, com si el cos de Jesús s'hagués esfumat i hagués sortit sense desembolicar-los, passant a través d'ells. I encara hi ha més dades sorprenents en la descripció d'allò que van veure. Quan s'amortallava el cadàver, primer s'enrotllava el sudari al capdavant, i després, tot el cos i també el cap s'embolicaven en els llençols. El relat de Joan especifica que en el sepulcre el sudari romanien «en el mateix lloc d'abans», això és, conservant la mateixa disposició que havia tingut quan era allí el cos de Jesús.

La descripció de l'evangelí assenyala amb extraordinària precisió el que van contemplar atònits els dos apòstols. Era humanament inexplicable l'absència del cos del

Jesús. Era físicament impossible que algú ho hagués robat, ja que per treure'l de la mortalla, hauria hagut de desembolicar els llençols i el sudari, i aquests haurien quedat allí solts. Però ells tenien davant els seus ulls els llençols i el sudari tal com estaven quan havien deixat allí el cos del Mestre, la tarda del divendres. L'única diferència és que el cos de Jesús ja no hi era. Tot la resta romania al seu lloc.

Fins a tal punt van ser significatius les restes que trobaren al sepulcre buit, que els van fer intuir d'alguna manera la resurrecció del Senyor, doncs «van veure i van creure».

Bibliografia: M. Balagué, «La prueba de la Resurrección (Jn 20,6-7)»: *Estudios Bíblicos* 25 (1966) 169-192;

Francisco Varo, *Rabí Jesús de Nazaret*
(B.A.C., Madrid, 2005) 197-201.

Francisco Varo

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/article/41-podien-haver-
robot-el-cos-de-jesus/](https://opusdei.org/ca/article/41-podien-haver-robot-el-cos-de-jesus/) (18/03/2026)